

Martin en Armand Albers

Hun ouders komen uit Nederland, maar zelf zijn Martin en Armand Albers geboren en getogen in Luxemburg. Samen bouwden ze het bedrijf uit naar 145 koeien en 125 hectare.

Aantal koeien:	145
Quotum:	1.250.000 kg
Productie:	305 9500 3,98 3,45
Oppervlakte:	125 hectare

Martin en Armand Albers

Om arbeid te besparen lopen de koeien in één groep

Alles op het erf ligt er strak bij

Een vijfde van de veestapel is roodbont

De ligboxenstal ligt direct aan de straat

Na jarenlang investeren in groei maken Luxemburgse veehouders Martin en Armand Albers pas op de plaats

Besparen op arbeid

Jarenlang werkten ze hard om een mooi bedrijf op te bouwen in Luxemburg. Dat doel hebben de tweedegeneratie-emigranten Martin en Armand Albers nu gerealiseerd. Verder groeien is niet hun ambitie. 'Wij hebben onze grens bereikt. Als we nu nog investeren, dan is dat in maatregelen die arbeidsverlichting geven.'

tekst Inge van Drie

Je kunt er op je sokken lopen, zo schoon is het erf van Martin (47) en Armand (44) Albers. De ligboxenstal van de twee broers ligt direct aan de straat in de bebouwde kom van Asselborn, een dorpje in het noorden van Luxemburg. 'Omdat we midden in het dorp boeren, houden we het graag een beetje schoon. Dat werkt ook prettig; we gaan 's ochtends met plezier aan de slag', vertelt Armand Albers.

De twee veehouders zijn geboren en getogen in Luxemburg, maar spreken vloeiend Nederlands. Met een hoorbaar oostelijk accent: hun ouders kwamen eind jaren vijftig vanuit Diepenveen en Olst naar Luxemburg. 'In Nederland hadden ze geen kans om boer te worden. Hier konden ze met niks beginnen. De afstand was ook aantrekkelijk. Luxemburg was niet te ver van Nederland.'

Met hard werken bouwde de familie Albers een eigen bedrijf op. Begin jaren tachtig telde de veestapel tachtig mrij-koeien, gehuisvest in een grupstal. 'De gebouwen waren oud en we voerden met de hand. Voor luxe was geen plaats. We

gaven weinig uit; er moest geld verdiend worden', zegt Armand. Zijn broer Martin kwam al in 1980 op vijftienjarige leeftijd in het bedrijf. Armand volgde in 1989. 'We vonden het bedrijf eigenlijk te klein, maar we wilden wel graag werken. We deden er daarom van alles naast: we werkten als bedrijfshulp, deden melkcontrole en gingen als loonwerker aan de slag.'

Drie jaar later, in 1992, namen de broers het bedrijf over. Door de regelgeving in Luxemburg bleef uitbreiding echter lastig. Pas vanaf 1998 konden veehouders er melkquotum kopen. Tot die tijd was groei alleen mogelijk door samen te werken met andere veehouders.

Comfort voor de koeien

In de afgelopen twintig jaar hebben de melkveehouders bepaald niet stilgezeten. Inmiddels omvat het bedrijf 125 hectare, waarvan 30 hectare mais en 6 hectare graan. Er zijn 145 melkkoeien, die jaarlijks ongeveer 1,3 miljoen kg melk aan de fabriek leveren. 'We hebben een quotum van 1,25 miljoen kg.

Het is een beetje speculeren, maar meestal kunnen we ongeveer drie procent over ons quotum melken zonder een boete te hoeven betalen.'

Ook de huisvesting is flink verbeterd. In 2008 is de ligboxenstal uitgebreid met zestig ligboxen en vreetplaatsen. Het jaar erna renoveerden de broers het oude deel van de ligboxenstal. 'De koeien werden steeds groter, maar de stal was daarop niet berekend. We wilden meer comfort voor de koeien. De boxen zijn nu 1,20 meter breed. We hebben 145 ligplekken en 144 vreetplaatsen. Precies één op één; dat vinden we prettig voor de koeien.'

De koeien liggen op koematrassen, die ingestrooid worden met gemalen koolzaadstro. 'Dat strooit fijn en neemt veel vocht op. De ligbedden zijn schoon en droog en het celgetal is laag met 90.000 cellen per milliliter. We hebben ook wel nagedacht over diepstrooiselboxen, maar dat vonden we te veel arbeid vergen.'

Over het onderwerp arbeid denken de broers sowieso goed na. De koeien lopen expres niet in twee groepen. Dat vergt te veel werk. Ook van keuringsdeelname zien de veehouders om die reden af. 'We hebben jaren hard gewerkt. Groeien willen we niet meer. We hebben onze grens bereikt; van deze bedrijfsomvang kunnen we allebei goed leven. Als we nu investeren, dan is dat in maatregelen die arbeidsverlichting geven. We hebben allebei een jong gezin; levenskwaliteit vinden we ook belangrijk.' Het melken neemt nu nog veel tijd in beslag; een nieuwe melkstal staat daarom op het

De ligboxenstal telt 145 ligplekken en 144 vreetplaatsen

verlanglijstje. 'We melken in een 2x8 visgraatmelkstal en zijn bijna tweeën-half uur bezig met melken. Nu zijn we 's avonds rond acht uur klaar in de stal; het zou fijn zijn als dat iets eerder is.'

Koeien met bespierung

Iets buiten Asselborn staat de zes jaar oude jongveestal. Behalve het jongvee huisvesten de broers daar de droogstaande koeien en een aantal stieren. Op jaarbasis verkopen Martin en Armand 25 tot 30 dekstieren van ongeveer een jaar oud. Ze leveren gemiddeld ruim 1200 euro per stuk op. 'Ik selecteer stieren die uit een moederlijn komen met genoeg eiwit, goed beenwerk en sterke frames. Ik zie graag kracht in een kalf. Een te scherp stierkalfje houden we niet aan.' Behalve stieren verkopen de veehouders ook pasgekalfde vaarzen. 'In 2011 waren

dat er dertien stuks, in 2010 twintig. Gemiddeld brengen ze tussen de 1400 en 1600 euro op. We insemineren expres niet met witblauwstieren. Liever houden we wat meer vaarskalveren aan die we na het kalven verkopen.'

De mrij-koeien hebben intussen plaatsgemaakt voor holsteins. Een vijfde van de veestapel is roodbont. 'Ik zie graag roodbonte koeien, mijn broer heeft een voorkeur voor zwartbonten. De roodbonte koeien insemineren we daarom met roodbontstieren, de zwartbonte met zwartbontstieren.' Ook al maakt het fleckviehras opgang in Luxemburg, aan Martin en Armand is dat ras niet besteed. 'Wij blijven bij zuivere holsteins, al houden we wel van koeien met bespierung. Daar letten we zeker op met de stierkeus. De enige concessie die we doen is dat we koeien die

moelijk drachtig worden, insemineren met brown swiss.'

Niet de hele dag op stal

Eiwit, uier en benen zijn de belangrijkste selectiecriteria bij de stierkeus. Bij zwartbont staan Cricket, Gerard, Van Gogh, Support en Arcival op het inseminatielijstje, bij roodbont zijn dat Detroit, Ruacana, Abel en Classic.

De huidige 305 dagenproductie ligt op 9500 kg melk met 3,98% vet en 3,45% eiwit. Hoger hoeft niet wat Armand betreft. 'We zijn tevreden als we een gemiddelde productie van 9000 tot 9500 kg melk hebben. We vinden het ook belangrijk dat onze koeien gezond zijn en we willen niet de hele dag op stal hoeven lopen. We doen ook graag al het landwerk zelf. Een dag op de trekker, heerlijk rustig is dat.'